

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadóhivatalhoz címezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmentellen levelek csak ismert kéztől fogadtnak el.

Előfizetési díjak:
egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; közséji jegyzőknök és tanítóknak egész évre 3 frt.
Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr; bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, bélyegdíjjal, nyugtábélyeggel és támlappal együtt 3 frt.
Nyilttér soronként 30 kr.
többszöri hirdetésnél kedvezmények nyújthatnak.

Vállyi Árpád beszámoló beszéde.

Sz.-Somlyó, 1890. szept. 30.

Pénteken fogadta a sz.-somlyói választókerület függetlenségi érzelmi polgársága országgyűlési képviselőjét, Vállyi Árpádot. A párthoz méltó lelkesedés és szívesseggel. A pályaháznál Ruzska István tkpénztári tisztviselő üdvözölte egyszerű, keresetlen szavakkal a szeretett képviselőt, a ki röviden, de szívélyesen köszöntö meg a ragaszkodást, a figyelmet, az ovációt. Aztán megindult a zászlós menet — mely, épen országos vásár levén, nőttön nőtt, úgy hogy mire Ruzska István vendégszerető házához, a képviselő szállásához ért, már mint egy emberáradat hullámozott.

A beszámoló másnap délután volt. A színház zsufolási megtelt közönséggel. Nagy László ev. ref. esperes s lapunk szerkesztője indítványára bizottság ment a képviselőért, ki megérkezvén, Nagy László üdvözlő szép beszédére a következőkben tartotta meg beszámolóját.

És itt saját feljegyzéseink nyomán átadjuk a szót a képviselőnek; halljuk őt magát:

Nemcsak az öröm, hanem a kötelesség is hozott ide önök közé, s e kettős érzelm által áthatva üdvözlöm önöket polgártársak. Nem szükséges, hogy bővebben fejtegessem, mik az utóbbi időkben az országgyűlésen történtek, önök ismerik azokat. A közutak s vámokról benyújtott törvényjavaslatnál magam is felszólaltam. Az ideai költségvetés jobb az előző évekénél.

Szenvedélyes vitatkozást idézett elő a honosági kérdés, mit hibásan Kossuth-kérdésnek neveztek el. Ez nem Kossuth-kérdés, ennek éle az egész nemzet ellen irányul, hiszen e javaslatnak célja nem a nemzetet gyarapítani, hanem annak számát fogyasztni. Az angol oly aggodalmas szeretettel őrzi polgárait, hogy a polgárjogot a külföldön élő nem tíz év múlva, hanem soha el nem vesztheti, hacsak jogainak törlesztését határozottan nem kéri. Ha egy államnak nagysága polgárainak műveltségétől, gazdaságától és számától függ, nem bűn-e a nemzet kebeléből kilökní azokat, kiket magyar anyák születtek, kiknek szívök hazájukért dobog s a távolban is magyarok akarnak maradni. És ha Kossuthról

van szó, nem meggyőző igazsággal döröghette-e oda Irányi: hogy lehet polgárjogától megfosztani azt, ki annyinak szerzett polgárjogot? E törvényjavaslat Kossuthot hazájától, Tisza Kálmánt a miniszterelnöki széktől fosztá meg.

A legutóbbi időben elszomorító meghasonlás merült fel pártunkban, mit csak hazafias aggodalommal szemlélhetünk. Én Ugront tiszteltem, többet mondok én Ugront szerettem, mert ő jót akar, s fényes tehetségénél fogva jót tehet is; és mégis, fellépését helyeselni nem tudom. Ugron nyári hadjáratában azt állítja, hogy a negyvennyolcasokat a 49 esektől akarja megtisztítani. Hát kik ezek a 49-esek? A vesébe látni nem lehet, de kiket Ugron gyanuba vett, azok tiszteletreméltó férfiak s nyilatkozatukban e feltevést visszautasították, hát akkor mit akar tisztogatni Ugron?

Azt mondja továbbá, hogy a párt nem vett részt az aktiv politikában. Ugyan nem bíráltunk, nem szólaltunk fel a vitákban? Nem dolgoztunk annyit mint bármely párt? Ha ez nem részvétel, akkor nincs párt a világon, mit aktivnek lehet nevezni.

Vádol továbbá, hogy egyesek a parlamentet botrányok színhelyévé tették. De felelő-e a párt egyesek modoraért? Egyébként mondhatom, hogy Károlyi Gábor közbeszólásai többet ártottak Tiszának, mint Ugron legremekebb beszédei.

Hiábavaló aggodalmaskodása az Ugronnak, hogy azokra a botrányokra mit mond a külföld? Hát nem mondhat semmit. Magam ott voltam egy ízben a francia kamarában, mikor az elnök egy képviselőtől megvonta a szót, ez azért beszélt tovább, utóbb a rendőrökkel verekedésre került a dolog, letépték frakkját, nyakkendőjét, még csak a katonaság berendelése hiányzott. Ilyen nem történt a magyar parlamentben. Egyébként egyes képviselőnek tulzása a pártkörben sem tetszett, de az ily apró belügyeket a párt családlag akarta elintézni, nem óhajtá rossz férjként a család ügyét a piacra vinni. hogy rontsa saját tekintélyét, piszokba keverje belső életét. Bizonyára nem olvasta Ugron Bartha Miklósnak nem régen írt cikkét: „a politika oly tudomány, mely a tapintatot, mérsékletet és előrelátást nem nélkülözheti“, mert ha olvassa, követte volna, míg így fellépésében sem tapintat, sem mérséklet, sem előrelátás nincs. Formahibák miatt kergette Ugron a pártot ily dilemmába s ezt elleneink kizsákmányolják, félremagyarázzák, hogy ártisanak nekünk s ártisanak Ugronnak is, pedig ő reá szép szerep várt. Heves, nemes alak, szónoki képessége,

hazafiság, készség, európai látköre, s idővel a kor higgadtsága vezérszerepre jelölte ki őt. Sajnálom Ugront, mert az ő bukása súlyos veszteség volna a hazára, és a pártra.

Nem tartja kormányképesnek a pártot, de vajjon kecskeméti beszéde után őt kormányképesnek tartják Bécsben? Herman Ottó találóan jellemzi az ő programját: a mi benne jó, az nem új, a mi pedig új, az nem jó Ugron helyteleníti a parlament méltóságához nem illő zajt s igaza van, nem szép, nem helyes dolog az; de rendkívüli helyzettel szemben rendkívüli eszközökre van szükség, a rendkívüli helyzet pedig meg volt: ott az az óriási párt, melynek phalanxjáról a leghatalmasabb argumentumok lepattannak, ott egy kormányelnök, ki minden áron csak maradni akar. E rendkívüli helyzettel szemben monda ki a függetlenségi párt: hát mened kell, ha kell, botrány árán is! Eme cél elérésére egyesült a két párt, és szép, és lovagias volt e fegyverbarátság, mert nyílt kártyákkal játszottunk, egyik párt a másikat saját céljára felhasználni nem akarta, és ha áthidalhatlan űr is van elveink között, és ha már el is bicsuztattak bennünket egymástól, mi tudjuk, hogy egy célért egyesültünk, Tiszát megbuktattuk. Nem félhetünk, hogy a függetlenségi párt egyedül marad ellenzéknek, mert ha a mérsékelt ellenzék be is olvadna a kormánypártba, ezt nem tenné minden garancia nélkül, aztán ha nem volna több ellenzék, maga a kormánypárt te-rementene még egyet.

A delegációba be kell menni, mondja Ugron. Nem bánom, ha máshol van ellenőrzés, hát legyen itt is. De érdemes-e ezért pártszakadást elő idézni? Ne gondolja Ugron, hogy 4—8 ember új irányba fogja terelni a delegáció működését. Befejezésül azon reményemnek adok kifejezést, hogy a válság meg fog szűnni, ezen működünk válvette barátaimmal. Ha azt kérdezik, vajjon kit követek én, Irányit-e vagy Ugront? megmondom, polgártársak, hogy egyiket sem; én nem személyeket követek, hanem követem azon elveket, melyeknek alapján e kerület képviselőjévé választottak. Ha nyilatkozatom folytán megvonják tőlem bizalmukat, fájdalommal bár, de tudni fogom kötelességemet.

Ezzel végezte beszédét. A választók nevében Nagy László esperes mondott lelkes és zajos éljenektől kísért köszönetet Vállyi Árpádnak beszámolásáért.

Gy.

TÁRCZA.

Mikor Kossuth Lajost megvigasztalták.

Ugy szerettük mindannyian, mégis volt szíve bennünket elhagyni, mégis volt szíve oly messzire szakadni tőlünk, hogy már létezését is csak álomnak tartjuk. Boldog vagy-e Jankónk? Tudod-e még azt a nótát, a minek akkor csak a harmadik sorát szoktad énekelni:

„Vig muzsika, vig muzsika kihallik a cserjésig.“

Oh, talán azóta megtanultad már a befejezését is.

„Fáj a szívem, fáj a lelkem, a szemem meg könnyezik.“

Sajátságos ember volt. Nagyon szerette a turót retekkel és a függetlenségi pártot. Ott találtam egyszer őt B. ezredes és Teleki Sándor gr. ezredes társaságában. Jankó élvezettel fogyasztá kedvenc ételét, midőn megszólalt B. ezredes:

— Hát jól esik az a turó?

— Jobban, mint a grófnak a tengeri saláta.

— Hahaha! — kacagott az ezredes. Konstantinápoly felé hajóztunk, Sándorba belé ütött a tengeri betegség minden gyötrelme, én ebéd után vizsgáztatására siettem s ő kinjában fetrengve először is azt kérdezé:

— Mit ettetek?

— Malacpecsenyét tengeri salátával. Ha tesszik, hozatok.

— Hallgass, nem kell nekem még a muzsika-szó sem.

— Látnod Sándor, folytatá az ezredes, ezt a turót nem adtam volna akkor oda Kolumbusz di. esőségért, hogy Amerikát felfedezte, mert ebéd helyett füttyöltem, vacsora helyett káromkodtam. Te engem irigyeltél, én pedig a te tengeri betegségedet irigyeltem, mert akkor a jó étvágy valóságos Isten csapása volt.

Teleki arca elborult, Jankó pedig akkorákat nyelt, hogy majd a gégejét lenyelte.

— Ezzel még nincs vége, folytatá az ezredes kéréshetetlenül, mikor Konstantinápolyba érkeztünk, mi ketten, én és Sándor és a földönfutóvá lett pár ezer hős honvéd ott koplaltunk az utcán, Kossuth pedig X. grófnővel fent az emeleten pezsgőzött. Nem kellett volna semmiféle más actió, azokkal az emberekkel visszafoglalhattuk volna elvesztett hazánkat, ha legalább eledelt kaptak volna.

— Ne kísérsd az Istent, Kossuth az imádat tárgya, az honfiainak árulója nem volt, és nem lesz soha.

— Ne tüzelj Sándor, emlékszel a kolozsvári bucsuestélyre? Görgey foglalta el az asztalfőt, én vacsora után hozzá mentem és kérdezem: irt-e valamit Kossuth? Görgey erre egy papirost borított ki az asztalra és így szólt:

— Egy árulónak kell lennie, ez az áruló legyen én, de nézzétek, mit ír Kossuth.

Az írást mindnyájan megismertük, mely szórul-szóra ez volt:

Kedves Arthur!

Mindennek vége, add meg magad.

Kossuth.

Teleki hallgatott, én megdermedtem, Jankó letette kését.

— Hát már nem jól esik a turó? kérdé az ezredes.

— Nagyon sós! — felelé Jankó, könyei csorogtak tányérára.

A hangulat oly nyomottá lőn, hogy Telekinek a pipája is kialudt, az öreg kuruc kezdett készülni. Kifizette borát s felöltője után nyult, de Jankónk megelőzte és segíteni akarta a felhúzásban.

Magyarország és Olaszország büszke, nemes katonájában felbuzdult a vér, s humoros kedélyességgel fordult felénk.

Prielle Kornéliával találkoztam a minap s azt kérdeztem, hogy van?

— Rosszul, — felelé.

— Ugyan miért?

— Mert kezdenek tisztelni

— Szervusz! kiáltá utána B. ezredes, azért abban az időben még sem voltunk Arkádiában.

Jankót hiába vártuk haza vacsorára, az ezredes kegyetlen nyilatkozata összeszorította a szívét! Egyedül maradt az asztalnál s eme dalba lehelé bele szívének bánatát:

„Hej beszélhet nekem bárki,

Az Uristen is balpárti:

Mert hiszen az égi trónján

Ő balról ül, fia jobbán.“

— Én is éltem Arkádiában! — szólt meg háta megett egy vidám hang.

— Ahol a szamaraknak jó legelőjük van! — vágta oda Jankó a jó debreceniekkel.

— Uram, ön szemtelen! — kiáltá az ismeretlen, a ki a bus magyarnak olyan kunsaftja szándékozott volna lenni.

No szerencsétlen, beborul neked is mindjárt az esthajnali csillag. Jankó csak úgy a nadrágszíjánál

A szocializmus.

A legutolsó — és talán idáig a legelső — számba vehető szocialis mozgalmunk alkalmával a népszigeten, tanulmányoztam a szociálistákat; hanem akkor persze előkészület kellett.

Egy zsarnokomtól, a ki máskülönben betűszedő, de nekem valóságos zsarnokom, mikor 6 sornyi kézíratra van szüksége, kölcsön kértem egy ólomfestékes kék zubbonyt. Mert minden helyiségnek meg van a maga szalonképes öltözeke. Hogy az a szalonban a frakk, a népszigeten meg a munkás zubbony, az mit sem változtat a dolgon. Mert ismertem én már munkás embert, a kit megilletett volna a frakk és frakkos urat, a ki munkás zubbonyba való volt.

Igy kicsipve magamat, megjelentem a sztrájkoló pékek között. Akadt ugyan egy pár, a ki gyanusan nézte a kezeimet, melyeken „nem látszott a becsületes munka nyoma;“ de csakhamar megnyugodtak: „hiszen sztrájkoló betűszedőnek fehér lehet a keze.“

Ösmeretséget kötöttem velük. Éjjelezéstől sápadt arcuk nagyon érdekelt. És bizvást mondhatom, hogy „gulyás-hust“ régen nem ettem jobbat, mint ott velük. Sőt ha nem félnék, hogy elítélnek érte, azt is megvallanám, hogy valóságos Mátyás királynak éreztem magamat közöttük, a ki gulyásokkal eszik egy bográcsból. Pedig egy szemernyi sincs bennem Mátyás királyból kivéve — az orromat, és az is — szatirikus kiadásban. Gsak hogy ők nem koppintot-tak bicskájukkal a kőrmömre, hanem belopták magukat a szívembe. Mert a mint megismertem, — azonnal megszántam és megszerettem őket.

Hanem az igaz, a mit egy kalap alá foglalva, szocializmusnak neveznek, azt én ottani tanulmányozásom alapján, két garmadára vagyok kénytelen beosztani. S ha a mesterségükhöz szükséges anyagokról akarnám venni a hasonlatot: elnevezhetném az egyik garmadát a lisztlangja, — a másikat meg a derde garmadájának; vagy akár az egyiket Stefánia kiflinek, a másikat katona-profundtnak, mert körülbelől ilyen különbség van a két csoport közt.

Mind a két csoport egy nézetten van. Mind a kettő egyet akar, vagy ha úgy tetszik: egyet nem akar: halomra földet hordani, — étlen-szomjan; mert az bizony nem is kellemes mulatság. Nem látják igazságosnak, hogy a gyáros vagy a nagyiparos, ki 20, ki 40, vagy akár 100 percentre is dolgoztasson; ők pedig, a kik dolgoznak, a kiknek a munkaadó a nagy percentet köszöni, annyi fizetést kapjanak, a mennyi a megélhetésre kevés, az éhenhalásra sok.

És kérde: nincs-e igazságuk? Kérde: helyes-e, hogy az állam kiszabta a törvényes 10 száztlót a kölcsön adott összegek után; de nem gondoskodik arról, hogy az iparos vagy a gyáros sokkal nagyobb percentre ne dolgoztasson, a szegény munkás kárára, érdeke ellenére. Hát ez nem uzsora?

Hát rendjén van ez így? Hát nem jogos az ő követelésük? Hát nem védi-e az állam egyik ember

fogva emelte a levegőbe s vitte télkézzel az ajtó felé.

— Legalább ne ezen, hanem a hátulsó ajtón dobjon ki, nyőszörgé a boldogtalan.

— Jól van zsidó, legalább ne mondd, hogy nem nagylelkű a magyar, dörgé Jankó, mert neki Poncius Pilátus is zsidó volt, mikor haragudott.

Későre járt az idő, mikor újra felkerestem, épen akkor csókolta meg a primást és ütötte nyakon a bögöst.

— Ne ezt huzd! És rázendíté szép, férfias hangján:

„Ne sirj, ne sirj Kossuth Lajos.“

Megkövülve állottam. Valami megdöbbenő fájdalom sirt ez erőteljes hangokban, hallottam a csatazajt, láttam az óriást, kinek szavára egy büszke nemzet dalolva rohan a halálba, és láttam Jankót, a mint az utolsó hangoknál zokogva borul asztalára.

— Mit csinálsz Jankóm?

— Kossuth Lajost vigasztalom.

— Merész elhatározás, mondok neki. Aztán láttad e már Kossuthot?

— Láttam a fotografiáját.

— Megismernéd, ha most ő maga egyszerre be-toppanna?

— De meg ám.

— Hát maga kicsoda? — mordult egy ott settenkedő fiatal emberre.

— Én vagyok a pincér, hiszen én szolgáltam ki eddig is uraságodat.

Egy kis hujja volt, hogy Jankó a fejét le nem nyelte.

Jónak láttam visszavonulni s a távolból lesni el a történetendőket, egyébként épen akkor érkezett meg a legkedvesebb barátja, Bónó.

— Bónó, szereted te a császárt?

— Nincs császáruk, hanem csak királyunk.

— Hát Kossuth Lajost szereted e?

szabadságát, a másik ember szabadsága tulkapásai ellen? Hát ez az a védelem?

Alig hiszem . . .

Hanem miként mondtam, habár mindannyian egyet akarnak, mégis két csoportra oszthatók, mert különböző eszközökkel dolgoznak.

Az egyik csoport: szeliden jogos uton akarja érvényre juttatni jogait, tisztességes uton követeli, a mi megilleti őt; a másik: annyi darabra akarja szétszakgatni a gyárost vagy nagyiparost, a hány munkása van, hogy mindegyiknek jusson belőle egy falat.

Hogy a gyáros szempontjából melyik jár el correctebbül: az, az első pillanatra látható; az első. Mert az meg akarja hagyni a gyárost, annak a mi; csak nagyobb munkabért követel. Ezek persze a higgadtabbak, az okosabbak.

Hanem, hogy a saját szempontjukból is az előbbiek járnak el helyesen, azt már a szociálisták egy nagy csoportja sem látja be. Mert nem gondolják meg, hogy ha a gyárost annyi részre osztanák, a hány munkása van, a nagy aránytalanság folytán, csak egy-egy falat jutna egyre-egyre: azzal a falattal pedig nem mennének semmire, újból ott tartának bizonyos idő múlva, a hol most. Ellenben ha tisztességes uton, munkabér fölemelést eszközölnek ki a maguk számára, de egyuttal közre játszanak, hogy a gyáros is boldoguljon: akkor örökös kenyeret biztosítanak maguknak.

Végül, van a szociálistáknak egy harmadik kisebb csoportja, mely tulajdonképen a második csoporthoz tartozik, csak hogy ezek jórészt maguk a hibások, a miért sorsukkal megelégedve nincsenek; de csak jórészt, mert tulajdonképen a körülmények láncolata: egy bizonyos cirkulus viciozus okozza szomorú sorsukat.

Ilyet is ismerek sokat.

Kevés fizetést kapnak, ezért gyöngé a kosztjuk és rossz, sötét, nedves a lakásuk. E miatt rosszul érzik magukat otthon; elkezdenek korcsmába járni, mert az mindenki előtt nyitva áll. A korcsmába való járás szaporítja a kiadásukat: de mert szenvedélyüknek mind jobban hódolva, lassanként minden héten több-több „Blau-Montag“-ot csapnak, egyuttal apasztják a jövedelmüket is; a mi a maga részéről még jobban fokozza nyomorukat. Ez alatt aztán nejük, gyermekük, a kik folyton a nedves, rossz levegőjű pincszobában ülni kénytelenek, még pedig napról-napra silányabb koszt mellett, mert a most már valósággal iszákos férj, minden jövedelmét a korcsmára költi — lassanként hervadnak, betegek lesznek. A férj kezd ráunni a sápadt, beesett arcu, sovány, gyöngé nőre s a mindig éhes halálképi gyermekekre: másutt keres . . . És talál . . .

Ezzel megszületett az erkölcstelenség. Most még több kiadása van, mint eddig, mert az erkölcstelenség drága pénzbe kerül; (azért veszik inkább, mint erkölcsösséget, mert azt hiszik, a mi drága, az jó is;) ebből kifolyólag, a munkás még jobban érzi a

Bónónak akkorát villámlott a szeme, hogy a pápaszemét ledurrantotta az orráról. Hallgatott, egyszerre azonban felémelkedék, s az egyetlen Jankóból álló publikum felé fordulva megszólalt:

— Uraim!

Nem kérdezhették a virágtól, szereti-e a harmatot? Miként kérdezhették a magyar embertől, hogy szereti-e Kossuthot? Az ő neve a szív dobbanása, az ő neve a magyar „Miatyánkja.“ Meghajtom fejem a koronás fő előtt, előtted leborulok időnek ősz galambja, szabadságunk világokat megremegetető oroszán, szíveink hazátlan királya.

— Éljen! — hangzott a küszöbről egy dörgő hang, s a következő pillanatban Bónó elhagyta a földet, hiába rugott, harapott a lelkesült Jankó és Sándor bácsi körülhordozták a szobában s le se tettek, míg három lámpást le nem ütöttek.

Ó Muzsám, te igaz voltál hozzám, örömeimben mérsékelteél, bánatomban vigasztalni tudtál, de most megszünt hatalmad felettem, mert azt a lelkesedést képtelen vagyok leírni, mit e lángoló szónoklat keltett.

— Pincér, pezsgőt! — zugott Jankó.

Pitymallott. Egy édes hang sirt be a nyitott ablakon, talán a hajnali harangszó imádságra hívó csengése, vagy a hazátlan aggastyán lehelete. A fehér, megtört agg alszik, ne bántások, imádkozatok! — Sándor bácsi felcélhődik szekerére, mert reggelre falujában akar lenni, de Jankó oly magas színvonalon állt, hogy hű társától nem akart megválni. Ezzel kimegy az udvarra s oda kiált:

— Sándor bácsi, nézze csak, a lovak berugtak és a kocsis van befogva.

— Mit, engem a kocsis huzzon hazáig?!

— Pincér, még tíz üveg bort.

Azért Kossuth Lajos még most is sir.

Gyula.

pénzhiányt; haragszik arra, gyűlöli azt, a kinek pénze van . . .

És megszületett a szocializmus, — a rossz egészségügyi viszonyok miatt.

A szocializmusnak a második csoportja ez, melyet nem az ész, hanem a szenvedély vezérel. A legrettenetesebb, legvérengzőbb szenvedély, mely egyuttal a legfalánkabb is, mert a gyűlölet emlíőin az éhségtől nőtt nagyra . . .

Vessük le a kék zubbonyt: szívet facsaró ez a kép, nagyon! . . .

Dr. Steiner Mór.

Különfélék.

* **Előfizetési felhívás.** Lapunk mult számával ez év harmadik negyedét megfutván, a jelen számmal az utolsó évnegyedbe lépett. Ez alkalommal ajánljuk t. olvasóink további szíves támogatásába, valamint Sz.-Somlyó és vidéke művelt közönségének hazafias érdeklődésébe. — Mert első sorban e hazafias misszióknak látjuk a jogcimet arra, hogy városunk és vidékünk társadalmi és közéletének ez organumát, illetőleg e város és vidék minden rendű művelt és hazafias elemeinek támogatására számíthassunk. Tisztelettel felkérjük tehát lapunk évnegyedes előfizetőit és barátait, hogy előfizetéseiket a következő évnegyedben is a kiadóhivatalnál megújítani mielőbb szíveskedjenek, hogy az expedálásban fennakadás ne történjék. Az előfizetési főttelek a lap homlokán olvashatók.

A „Szilágy-Somlyó“ szerkesztősége.

* **A hivatalos lapból.** Szilágyvármegye M.-Kecel, Sz.-Udvarhely és Inó községeinek szőlőiben a phylloxera jelenléte megállapítatván, a nevezett községek határa a földm. m. kir. miniszternek f. évi 50,693. illetőleg 51,278. sz. rendeleteivel zár alá helyeztetett.

* **A zilah-deési** vasutvonal műtanrendőri bejárása Gyöngyössi János minisiteri tanácsos vezetése mellett Deésről kiindulólág szombaton reggel vette kezdetét s estére a zilahi állomásnál be is fejeztett. A bejáró küldöttség tagjai -- mintegy harmincan -- szombaton este a Tigris vendéglőben gyűltek össze vacsorára. Vármegyénk közíg. bizottságát a bejárason Biró Ferenc, Kiss Lajos, Somogyi Kálmán, Dombó Károly és Péchy Zsigmond kir. főmérnök képviselték.

* **Valló Árpád** országgyűlési képviselőnk tiszteletére, vendégszerető házigazdája, Ruzska István f. hó 26-án izletes és finom ebédet adott, melyet kiválóan fűszerezett a művelt és kedves háziasszony mindenre kiterjedő gondossága. A kedélyes társaság vacsorán is a házigazdának volt magyar szívesességgel fogadott vendége s csak a késő esti órákban oszlott szét. Szombaton pedig a beszámoló estéjén nagy bankett volt. Puskaj szállójában, a hol a képviselőt folytonos étetés közben lelkes fogadtatásban részesítették. A pohárköszöntők a képviselőre, a pártelnökre, polgármesterre, házigazdára, stb. természetesen nem maradtak el. Képviselőnk vasárnap haza utazott.

* **Hymen.** Kerekas Endre a zilahi gimnázium hittanára jegyet váltott Bacó Gábor n.ug. gymnasiumi tanár művelt lelkijével Pónával.

* **Az ősz** szépen indult meg. Verőfényes, majdnem meleg napok járnak, úgy hogy s inte le kívánczik az emberről a felső ruha, azonban ragge/enkint s estefelől ismét hűvös van, s bizony felfér a felöltő; ami még is azt jelenti, hogy beköszöntött az ősz.

* **A szilágymegyei** Tanitóttestület f. évi rendes közgyűlését október hó 6-án Tasnádon tartja meg a következő tárgysorozat mellett: 1) Elnöki megnyitó beszéd. 2) Főjegyzői jelentés a tanitóttestület 1889-1890 ik évi működéséről. 3) A központi bizottság előterjesztései. 4) Bizottságok választása. 5) Gyakorlati tanítást tart az egészségtanból Neres Sándor n. pacali tanító. 6) Guzman Dénes gyakorlati előadása a szőlőművelés köréből. Delután zárt ülés, a bizottságok jelentései, Pácai Mihály zilahi tanító felolvasása s az elnöki bezáró beszéd lesznek a tárgysorozat kiválóbb pontjai.

* **Ribillio** a Bökényben. Pár napja a Bökény-utca közönsége nagy vigasságot ült. Az utca modern Xantippéje, egy jámor férj éles nyelvű, veszedelmes felesége, ki úgy látszik nemcsak a férjével, de az egész utcával hadi lábon állott, költözködött el abból az utcából, a hol már senki töle megférti nem tudott s a kiktől ő sem tudott tovább egy pernyi nyugalmat szerezni magának és — nyelvének. De az elköltözés nem mehetett minden baj nélkül. Az utca, az elkeveredett utca, melynek éppen úgy meg van a „hangulata“, mint a T. Háznak, — nyilatkozott. Erős módon nagy örömeinek pazar kedélyességben nyilvánította kitörését. Az utca apraja, nagyja ünnepi ruhában vig dalokat énekelt. A Xantippe lakháza előtt álló magas jegenyefára egy merész eszma készítő segéd nemzeti színi lobogót tűzött, melyen eme, nem a legkifogástalanabb ortographiával írott, de elég jó humorra valló felirat pompázott:

„Táv-
Voz-
Sát-
Tán.“

A Bökény-utca közönsége megmutatta, hogy van szíve a fájdalom és van érzéke a humor iránt, mert még ezenkívül gyászjelentést is bocsátott ki, melyben szomorú szívvel bucsuzik el az éles nyelvű asszonytól, felsorolva nem ugyan érdemeit, hanem rossz tulajdonságait a veszekedő, nyelves szomszédnak. A gyerekek trombitáltak, nyávogtak és sivitottak; az öregebbje már a magasabb művészi régiókat kereste: tepszi és fedő, húzó muzsika, stb. iszonyú diszharmoniaja sietette az eltávozó szomszédot „végső“ (?) útjára. Ennyi ragaszkodás és szeretet bizony bárkit is meghatna s a hol a közvélemény ily önkéntelenül és egyértelműleg nyilatkozik, gondolkozóba kell esniük a felett, hogy vajjon nincs-e igazság a földön? Nem-e megérdemlett volt-e a büntetés? . . . Rossz szomszédság török átok!

* **A gőzkazánfűtők** tanfolyama a budapesti állami középipariskolában (Budapest, VIII. ker. Népszínház utca 8 sz.) október hó 1. napján nyílik meg s november közepéig tart. Ezen a tanfolyamon a különféle szerkezetű locomobil- és stabil gőzkazánok szerkezetét és kezelését tanítják. Tanulókul felvétetnek a 18. életévüket betöltött, olyasni tudó önálló lakatosok, kovácsok s ezek segédei, a fémek feldolgozásával foglalkozó gyárak munkásai, továbbá olyan napszámosok, a kik már foglalkoztak a kazánok körüli teendőikkel. A tandíj 3 frt, mely összeget a beiratás alkalmával kell lefizetni. A beiratások f. évi szeptember hó 20. napján kezdődnek s október 10. napjáig tartanak. A felvételre jelentkező munkások tartoznak munka könyveiket előmutatni, azok a kik munkában állanak, a munkakönyv helyett a munkaadótól hozhatnak bizonyítványt arról, hogy jelenleg melyik szakban dolgoznak.

* **„Képes divattudósítás Bécsből“** a címe egy terjedelmes és mintegy 400 ábrával ellátott füzetnek, melyet Schein S. a Bécsben Bauernmarkt 13 sz. a. létező előnyösen ismert divatáruház és a Landstrongasse 1. sz. a. levő, híres szőnyegraktár főnöke adott ki az idei őszi és téli idényre. Ezt az érdekes könyvet, mely a női divatnak és a szőnyegiparnak valóságos kincses bányáját tartalmazza és szép kiállításánál és terjedelménél fogva értéket képvisel — mint bennünket értesítenek — a cég egyszerű írásbeli megkeresésre bárkinek ingyen és bérmentve megküldi. A könyv első cikkét egy kitünően szerkesztett idénytudósítás képezi, mely az idén domináló őszi és téli divattal foglalkozik. Ezt követik a legújabb toilletek leírásai a legegyszerűbbtől a legelegánsabbig bámulatos olcsó árakon, divatos női kalapok gazdag választéka, köpenyek, Tricot-derekak, női fehérneműek, vászonárúk, ágytakarók, asztal készletek, férfi fehérnemű, férfi és gyermekruha és ezt követi a cégnek Landstrongasse 1 sz. alatti nagy szőnyegraktárának képes árjegyzéke. Kitűnő minőségű futószőnyegek 29 krtól feljebb, lábtörölők, ágyszőnyegek, pamlag és fali szőnyegek, nagy szalonszőnyegek, pamlagátalvetők, chenille-, Lambrequin-, Peluche-, Flanel- és Pipuet-takarók, uti takarók és plaidek, chenilla- és Tunis portierek, juta-, japáni és roccoco-függönyök, csipkefüggönyök, Store, csipke-Vitrage-ok stb. stb. meglepő választékban, gyönyörű kivitelben és bámulatos olcsó árakon. Nehéz volna a rendelkezésünkre álló szőnyegraktárt e helyen kellőképpen méltányolni. A szerény viszonyok közt élő itt ép oly könnyen fedezheti szükségletét, mint a dúsgadag, aki egy darab persiai, vagy smirnai szőnyegért kész 1000 frtot fizetni. A ki teheti, az nézze meg e cég szőnyegraktárát Landstrongasse 1 sz. alatt, a kinek ez nem áll módjában, az küldesse meg magának a fent említett érdekes divattudósítást, mely a mértékvetelre is tartalmaz utatást. A cég kívánná szövet- és szőnyegmintákat is küld ingyen.

Irodalom.

— Madách Imre nejről, arról a szerencsétlen asszonyról, ki tragikus végső sorsát a téboly éjszakájában fejezte be, rendkívül érdekes cikksorozatot kezd „A Hét“ legutolsó számában. A tanulmányt melynek hiteles adatai az elhunyt nagy költő legközvetlenebb környezetéből származnak, Palágyi Menyhért írta meg. Rendelkezésére állott Madách Imréné leánykori levelezése későbbi férjével, továbbá azon levelek, melyeket 1853-ban férje fogsága alatt részint ehhez, részint másokhoz írt és a költő anyjának számos levele. Ezek az adatok még sohasem lettek ily részletességgel feldolgozva és „A Hét“ bizonyos nagy érdemeket szerez e közlemények kiadása által. Az első cikk „A menyasszony levelei“ alcímet visel és a lap facsimilben is közöl belőle egyet, szintén Madách Imre gyermekkorából is egyet, melynek sővejét meg nem állhatjuk, hogy ide ne ígassuk. A levélke 1834. dec. 28-káról van keltezve és így hangzik: „Fogadd el ezen könyörgő levelelmet, kit Károlyért írok, mivel csak első; a hofmester (nevelő) adot Palinak, Károlynak egy egy fertály árkus papirost, kire festettek uj esztendőre, de Károly a magáét elrontotta, a Hofmester nem akar adni néki mást, könyörülj meg rajta, agy egy fertály árkus papirost néki. Evel maradjok téged szerető — Madách Imréd“ E becses cikket megelőzőleg két finom jellemzést közöl „A Hét“ e száma Apponyi Alberttről. Az egyik Mikszáth Kálmán tollából származik, a másikat e lapnak rendes essayistája írta, az, a kit „A Hét“ olvasói a Szilágyi Dezső, Ugron, Szápári-ról adott s sensatiót keltett politikai jellemrajzaiból ismernek. Ha e két jellemrajznál egyebet nem foglalna is magában ez a szám, akkor is megérdemelné, hogy a közönség a legnagyobb mértékben érdeklődjék iránta. De van ott még egyéb is: Sipulusznak egy jóízű humoreszkje, „Az én kutyám“, „A kis szörnyeteg“ című kedvesen megírt novella, Bodnár Zsigmond polémikus cikke Szász Béla, a kolozsvári egyetem rektora ellen. Igen érdekes, pikáns apróságok a hétről, zene, színház stb. Előfizetési ára: egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyedévre 2 frt 59 kr. Előfizetési pénzek „A Hét“ kiadóhivatalába; Magyar Tudományos Akadémia palotája Budapestén, küldendők.

Közgazdaság.

Magyar ipar.

Nincs hasznosabb gép korszerű községi életben, mint a jeles tűzfeeskendő: mert amíg bármelyik más házigép rendszeren az egyedet, vagy pedig a voltaképi családot szolgálja, a jeles tűzfeeskendő mindennél inkább védi a községet. Ez kucsza annak, hogy minden jó, derék honfi teljes szívvel örül annak, ha értesül arról, miszerint hazánkban itt, vagy pedig ott sikerült próbát tartottak; mert a nem jól működő tűzfeeskendők már igen gyakorta voltak egyedüli okai rémítő pusztulások meg nem gátolhatásának; tűzvéz alkalmával elbizakodottá tette a tűzoltókat a tudat, hogy van tűzfeeskendőjük, amely azonban a méltán követelt szolgálatot nem bírta teljesíteni. Ez ok miatt leihatlatlanul fontos a tűzfeeskendő bevasárlásánál rendkívül elővigyázónak lenni s csak elsőrangú gyárból (tudnunkkal ilyen csupán

egy van honunkban) szerezní be a korszerű tűzvédelem leghathatósabb eszközét.

Nemrég Kolozsvárott pompásan sikerült kísérleteket tettek a Trencsénytéri-park kutja előtt: két tűzfeeskendővel, két hydroforral s két „falusi feeskendő“-vel. A kísérleteket nagyszámu, előkelő, értelmes közönség nézte végig, a mely valóban el volt ragadtatva az említett tűzfeeskendők rendkívül szabatos és biztos működése által. Ezen pompásan sikerült kísérleteken a kolozsvári tűzoltóparancsnokság több tagja szintén jelen volt. Mind a hat tűzfeeskendő Tarnócy Gusztáv budapesti tűzfeeskendőgyárában készült; s így voltaképp biztosra volt vehető, hogy kitünően működnek. A kedvezőtlen, nagyon szeles időjárás dacára ezen, szinte elpusztíthatatlan tűzfeeskendők, oly erőre vannak készítve, az igen vastag vízugarat 35—36 méternyi távolságra lövelték. Nagyszerű eredmény! A tűzfeeskendőkön méltán tünt föl a Tarnócy-féle szabadalommal ellátott kengyelzár, mely azt teszi lehetővé, hogy a teljesen beiszapodott szelep csak 20 másodperc alatt is alaposan tisztíttassék ki. Ezen pompás gépek, a melyek honi gyáripárunk méltó díszére szolgálnak, nemcsak jobbaknak bizonyultak be az összes többi hazai készítményeknél, gyártmányoknál, de sőt fölmúlják kitünőségre a legkeresettebb külföldi gyártmányokat is. Ha pedig latba vetjük azt, hogy ezen tűzfeeskendők ára jelentékenyen olcsóbb mint más műhelyek, gyárak készítményeinek árai, valóban nem tudjuk: Tarnócy Gusztáv országgyűlési képviselő szakavatottságát, mely által képesítve van ily tökéletes gyártmányt állítani elő, csodáljuk-e inkább, vagy pedig önzetlen hazaifiságát, hogy kitűnő gyártmányainak vételárát sokkal olcsóbbra szabta, mint más műhelyek s gyárak.

Az országban jelenleg működő nagyobb műhelyek, s gyárak, melyek tűzoltó-szerek készítésével illetőleg gyártásával foglalkoznak, legutóbbi árjegyzékeik szerint, árai következők:

Tűzoltó-síak: Walser 5 frt, Geitner 3 frt 95 kr, Seltenhofer 4 frt 50 kr, Tarnócy 3 frt 90 kr.
Bőrsapka: W. 1 frt, G. 1 frt 10, S. 1 frt 20 kr, Tarnócy 1 frt. Mászóöv: W. 7 frt G. 7 frt. S. 6 frt, Tarnócy 5 frt 90 kr.

Szivattyus-öv: W. 1 frt 50 kr, G. 1 frt 45 kr, S. 1 frt 50 kr, Tarnócy 1 frt 35 kr.

Mászóbalta tászkával: X. 4 frt 25 kr, G. 4 frt 20 kr, S. 4 frt 40 kr. Tarnócy 3 frt.

Szivattyus-balta tászkával: W. 3 frt, G. 3 frt 50 kr, S. 4 frt, Tarnócy 3 frt.

Mászókötél: W. 3 frt 50, G. 3 frt 25 kr, S. 3 frt 60 kr, Tarnócy 3 frt 10 kr.

Kéthang-jelző: W. 3 frt 50 kr, G. 2 frt 50 kr, S. 3 frt 50 kr, Tarnócy 2 frt.

Kender-tömlő: W. 1 frt 10 kr, G. 1 frt 20 kr, S. 1 frt 10, Tarnócy 85 kr.

Tömlő-osvarok: W. 5 frt 50 kr. G. 6 frt 50 kr, S. 6 frt, Tarnócy 5 frt 50 kr.

Dugó-létrák: W. 24 frt, G. 14, S 30 frt, Tarnócy 12 frt. Locomobil-feeskendő: W. 70 frt, G. 70 frt. S. 90 frt, Tarnócy 60 frt.

Kétkerekű targonca-feeskendő (szívómű nélkül):

W. 340 frt, (csak 92 mm s így nem szabad községnak vásárolnia). G. 300 frt (csak 80 mm. s így nem szabad községnak vásárolnia). S. 500 frt (100 mm.), Tarnócy (100 mm.) 300 frt (szívóművel).

Kétkerekű mozdony-feeskendő; W. 609 frt, G. 675 frt. S. 600 frt, Tarnócy 500 frt.

Négykerekű nagy falusi-feeskendő (2 üléssel) W. 720 frt. G. 800 frt, S. 675 frt, Tarnócy (négy ülés-sel) 600 frt. Négykerekű „városi“ feeskendő: W. 800 frt, G. 800 frt, S. 825 frt, Tarnócy 700 frt.

Vízfordó-kocsi: W. 280 frt, G. 250 frt, S. 250 frt, Tarnócy 220 frt.

Ezen összehasonlító táblázat kézzel-foghatólag bizonyítja, hogy a mindenütt legjobbaknak bizonyult Tarnócy-féle gyártmányok egyuttal a legolcsóbbak. Persze! az szintén kitűnik ezen összehasonlító-táblázatból, hogy amíg a Tarnócy-féle gyár nem létezett, ilyenmő bevasárlásoknál a vevőket ugyancsak kegyetlenül sarcolták meg.

Gróf Nyáry Elemér.

1890. szeptember hó 26-án tartott hetivásár forgalmi kimutatása. (Közép számítás szerint.)

		Közép ár oszt. ért.	
		frt	kr.
Tiszta buza	—	5	20
Kétszeres	—	4	40
Rozs	—	3	80
Kukorica	—	4	—
Zab	—	2	50
Burgonya	—	2	—
Száz klgramm szalonna	—	56	—
Egy	—	—	64
Egy	marhahus	—	30
Egy	disznóhus	—	44
Száz	só	8	24
Egy	só	—	10
Száz	széna	4	20
—	szalma	2	80
Négy köbméter tűzifa kemény	—	5	—
—	puha	4	20
Egy liter szesz 36 foku	—	—	36
—	borsó	—	10
—	lencse	—	12
—	paszuly	—	07

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Nagy László.

Társ-szerkesztők:

Csák Alajos és Szentimrei István.

A legnépszerűbb és
a legelterjedtebb
magyar napilap.

X-ik évfolyam.

A legnépszerűbb és
a legelterjedtebb
magyar napilap.

BUDAPESTI HIRLAP.

Szerkesztők és laptulajdonosok:

Csukási József és Rákosi Jenő.

A „Bupapesti Hirlap“nak a hazai művelt olvasóközönség vetette meg alapját. A lap eleitől fogva megértette a magyar közönség szellemét, minden pártérdek mellőzésével küzdött nemzetünk és fajunkért, ez egyetlen jel-szóval: **magyarság!** Viszont az ország legkiválóbb intelligenciája is azonosította magát a lappal, fölkarolva azt oly módon, mely páratlan a magyar ujságírás történetében. A hazai sajtóban máig a legfényesebb eredményt a „Budapesti Hirlap“ érte el; legcélszerűbb, legelterjedtebb lapja az országnak.

A „BUDAPESTI HIRLAP“ politikai cikkeinek iránya, mint eddig, úgy ezentul is mindenkor nemzeti és pártérdekektől független. Politikai hírei széleskörű összeköttetések alapján a legmegbízhatóbb forrásokból származnak. Az országgyűlési tudósításokat a gyorsírói jegyzetek alapján szerkesztik. Magyarország politikai és közlele felől távirati értesülésekkel látnak el rendes levelezők, minőkkel minden városban, sőt nagyobb községekben is bír a lap. A „Budapesti Hirlap“ távirati tudósításai manap már teljesen egy fokon állanak a világsajtó legjobban szer-zett hírszolgálatával. A „Budapesti Hirlap“ Tárcarovata a lapnak egyik erő-sége és mindig gondot fordít rá, hogy megmaradjon előkelő színvonalán. A napi-rovatokat kitűnő zsurnaliszták szerkesztik s e helyi értesülés ismert legügyesebb tudósítókra van bízva. Rendőrségi és törvényszéki rovatai külön-külön szerkesztői a főváros sötét eseményeit is mindig oly hangon tárgyalják, hogy a „Budapesti Hirlap“ helyet foglalhat minden család asztalán. A közgazdasági rovatban a ma-gyar gazda, birtokos, iparos, kereskedő megtalálja mindazt, a mi tájékozásra szük-séges. A regénycsarnokban csak kiváló írók legújabb műveit közli.

Az előfizetés feltételei: Egész évre 14 frt, félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr, egy hóra 1 frt 20 kr. Az előfizetések vidékről legcélszerűbben postautalvánnyal eszközölhetők következő cím alatt: 2—3

A „Budapesti Hirlap“ kiadóhivatalának, IV. kerület, Kalap-utca 16. szám.

Eladó makktermés.

A márkaszéki Rézen, magán tulajdont képező — itatásra alkalmas patakokkal ellátott — 32 hold tölgyes és részben bükkös erdő idei **makktermése** megvásárolható a tulajdonos ügyvéd **Bölöni Sándortól** Szilágy-Somlyón.

ELADÓ.

Zilahon 2 erdélyi faj csikózó anyakanca, két rendbeli hám, 2 szekér s különféle gazdasági eszközök, továbbá 2 bivalytehén, melyek közül egyik fejős, a másik borjazó.

Ertekezhetni Zilahon, Rákóciterve 7. szám alatt.

3—3

Hirdetés.

Thurócy Sándornak Sz.-Somlyón levő háza. szőlője és összes külső birtoka szabad kézből eladó.

Ertekezhetni a tulajdonos nevével helyben.

Thurócy Sándor.

A Pesti Hirlap 40,000 példányban jelenik meg.

Legelterjedtebb, legkedveltebb és amellelt legolesobb magyar napilap.

PESTI HIRLAP

Kormánytól és pártoktól **független, demokratikus** irányu politikai napilap.

Szabadelvűség és függetlenség minden irányban: ez a j. szó, melyhez hű maradt, immár 12-ik éve, mindig; s hű marad ezentúl is.

Közkedveltség tekintetében vetélytárs nélkül áll, és kétségtelenül a **legbővebb és változatosabb tartalmu** az összes napilapok közt.

Zenemellékleteket egyedül a «Pesti Hirlap» ad előfizetőinek.

Összes előfizetőinek karácsonyi ajándéku egy fényesen kiállított **nagy képes naptárt ad 1891. évre.**

Mutatványszámokat egy levelező-lapon nyilvanított óhajra egy hetig **ingyen és bérmentve** küld a kiadóhivatal Budapest, Nádor-utca 7. sz.
Előfizetést kezdeni a hó bármely napjától lehet. — Az előfizetési pénzek a „Pesti Hirlap” kiadóhivatalába küldendők.

Előfizetési árak:

Egész évre 14 frt. | Fél évre 7 frt. | Negyedévre 3 frt 50 kr. | Egy hóra 1 frt 20 kr.

Egyes szám ára Budapesten 4 kr., vidéken 5 kr.

Összetévesztések kiküldése végett csakis PESTI Hirlap irandó cím gyanánt.

Van szerencsém tisztelettel tudatni, hogy már 10 év óta fennálló üzletemhez a neutitseni, weiskircheni, bécsi és honi kész

fa- és vasbutor raktárt rendeztem be,

illetve erre belföldi és külföldi elsőrendű butorgyárosoktól képviselőseget Szilágy megye és vidékére vettem át, midőn erről van szerencsém tudatni, szívesen meghívom a T. vevő közönséget, szükség esetén rendelményeit nálam megtenni. Butorszövetek garniturokhoz legnagyobb választékú minta colectióim vannak rendelkezésre; elvállalok szilárd munkával ellátott butorokra berendezéseket, háló, ebédlő és szalon szobákhoz, kávéházak, nyaralók, fürdők, stbre.

Az árukat direkt első forrásból, a gyárból küldetem meg kívánság szerint, vagy helybeli raktáramból vehetők át; a fizetések megegyezőések mellett hitelidőre, vagy részlet lefizetés mellett is történhetnek. Készpénzfizetésnél pénztári engedményt nyujtok, mely vétel összegétől függ: vidéki vagy távolabbi városokra a minta colectióit szívesen beküldöm, valamint költségkiszámitással is szolgálok; kívánság esetén megbízottamat a minta-collectió bemutatása végett s költségkiszámitás megtételére szívesen küldöm; megjegyzem, hogy butor behúzó kelméket legdivatosabb Jute, rips, gobelin, selyem, arany szövés, bársony, plüsch és zsenílienbe méter számra is szolgálok és ebből egy nagy minta colectióval rendelkezem.

A butorok kiállítása ugy minő-égben, mint művészi kivitelben kifogástalan s azok jószágáért a gyárosaim régi jó hírneve, nagy kiviteli képessége garantíroz s nemesak versenyképes olesőbb árak, mint sok nagyvárosi, de a munka művészi kiállítása és tartósága felülmulja ezeket. Megjegyzem továbbá, hogy ugy olesőség tekintetében, mint művészi és massiv kiállításra nézve felülmul sok nagyvárosi butorgyárosok készítményeit, és azon nagy előnye van a tisztelt megrendelőnek, hogy minden egyes darab butorokról személyes meggyőződést szerezhet anélkül, hogy erre előleget is adna. Gyárosaim nem hirdetik magukat, de szükségök sines reá, mert gyárosaim csakis kereskedők által képviseltetik magukat. — Nádbutorokról és székekről, valamint zongora, cimbalom, vas pénzszekrények és varrógépekről külön gyári árak.

Vaspénztárak 50 frittól feljebb, varrógépek 24 frittól feljebb, zongorák 280 frittól feljebb, — nádszékek 2—10 frittig, — garnitúrák 60—700 frittig, — pulitíros siffon darabja 20—150 frittig, — pulitíros ágyak darabja 10—75 frittig, — pulitíros kredenc darabja 20—175 frittig, — pulitíros mosdó asztal darabja 15—75 frittig, — consol tükör márvánnyal, darabja 20—240 frittig, — író asztal darabja 10—120 frittig és még magasabb árak mellett is, ében fából, gyöngyház, elefántesont vagy más értékesebb berakásokkal és művészi faragványokkal. — Szíves megrendelésüket kérve, — ajánlom magamat, tisztelettel:

FÁBRY JÓZSEF,

városház- és színházzal szemben Szilágy-Somlyón.

Egy félszázad óta hírneves és elismert teljesen ártalmatlan szépitő gyógyszer, mely fiatal, üde színt kölcsönöz, az arcórt minden kiütésektől óvja. — Egyedül valódi dr. Schihuvsky-féle **arckenőcs, mosdóvíz, szappan**, gyors és kitűnő hatásának bizonyult be szeplő, májfolt és minden bőrbetegség ellen. Postai szétküldés naponta az ország minden részébe szállittatik. — Egy nagy tégely valódi 75 kr, egy kis tégely 40 kr, egy darab szappan 60 kr. — Raktár FÁBRY JÓZSEF divatáru és illatszerek üzletében Szilágy-Somlyón, városház és színházzal szemben.

7—12